

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1798/2019
19.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Весне Субић, Биљане Драгојевић, Слађане Накић Момировић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Дејана Спасојевић-Иванчић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Јован Јовановић Змај“ из ..., коју заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 246/19 од 01.03.2019. године, у седници одржаној 19.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 246/19 од 01.03.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 246/19 од 01.03.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П1 15/2015 од 29.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилца претрпела злостављање на раду код туженог као послодавца у време и на начин ближе одређен у овом ставу изреке, захтев да се обавезе тужени да тужилци накнади нематеријалну штету у укупном износу од 300.000,00 динара, односно у одређеним новчаним износима по основима ближе наведеним у овом ставу изреке, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и захтев да тужени тужилци надокнади трошкове поступка са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужилца да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 100.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 246/19 од 01.03.2019. године, ставом првим изреке, делимично је преиначено решење о трошковима тако што је одбијен захтев за накнаду трошкова поступка преко износа од 79.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке у преосталом делу је жалба тужиле одбијена и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначења судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у овом случају нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба за уједначењем судске праксе и новим тумачењем права у погледу примене чл. 6. и 31. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ бр.36/10), којим је дефинисан појам злостављања и извршиоца злостављања, као и правило о терету доказивања. Поред тога, тужилца није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5., у вези са чланом 441. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/2010), спор због злостављања на раду или у вези са радом је радни спор. Ставом 5. истог члана прописана је сходна примена Закона о парничном поступку у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, уколико Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила.

Законом о спречавању злостављања на раду није предвиђено да је у овој врсти спорова ревизија увек дозвољена, а одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, ради утврђења постојања злостављања на раду и накнаде штете, поднета је 15.04.2015. године. Првостепена пресуда којом је одлучено о тужбеном захтеву донета је 29.10.2018. године. Другостепена пресуда донета је 01.03.2019. године.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде од 300.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија тужиље није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Туженој не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер трошкови за састав одговора на ревизију нису били нужни и неопходни у ревизијском поступку. Зато је применом члана 165. став 2. ЗПП донета одлука као у ставу трећем изреке.

**Председник већа –судија
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић